

L'HERALD

PERIÒDICH LITERARI, HUMORÍSTICH,

DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA LLIURE CLASSE DELS SOLTERS.

SORTIRÀ LO MENOS UNA VEGADA AL ANY

Secció Oficial

La Junta d'aquest Cassino posa en coneixement dels socis y del públich en general, la subasta que tindrà lloch el diumenje 18 del corrent, á las dos de la tarde, referent á las localitats pera los balls del pròxim Carnaval.

P. A. de la J. de G.

El Secretari,

Q. CALLÍS

BALL DE SOLTERS

La Comissió organitzadora té 'l gust d'invitar á tots els socis del Cassino Menestral y á sas respectivas familias, per el que se celebrarà en els salons d'aquesta Societat, el dia 10 del corrent, á las 9 de la nit, baix lo següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	¡VISCA CATALUNYA!
Valz	GIGANTES Y CABEZUDOS.
Americana	SOLEY.
Polka	CAROLINAS.
Schotichs	LOS DESCAMISADOS.
Mazourka	EL CABO PRIMERO.
Americana	NIÑA PANCHA.
Schotisch	SI NO FOS...
Americana	LA SOÑADORA.

SEGONA PART

Sardana	CÁDIZ.
Schotichs	EL CATALANISTA.
Americana	LA FANALERA.
Pilée	EN PIPA.
Mazourka	LA CZARINA.
Espanyola	MELILLA.

Americana LA DESPOSADA.

Rigodón CARMEN.

Valz-cotillón ¡TOT HI VÁ!

Figueras 10 de Febrer de 1900.

La Comissió.

¡SALUD, Á TOTS!

En el món tot es una bola com ell mateix. Y roda la bola, y lo que vá adalt, passa abaix y adalt torna, y aixís ha tornat la meua diada. Mes no es la diada mateixa ja passada, sinó un grill d'aquella, porque 'l temps es una seba eterna que sempre grilla: el grill d'avuy es el meu. ¡Qué trista es la vida! La meua dura com la de d'una flor y j'es prou llarga. Ja son prou unas quantas horas per concebir una ilusió, y rebre un desengany y morir de pena. Al comensar la vida 'l cel es blau; pero no triga gaire en tornarse morat y el morat negre. ¡Qu'hermosa la melangia! ¡Qué ditxosa la soletat! ¡Qué bé 's contempla aquesta visió de malaltís, envollada en una gran fumera de tabaco!....

¡Mal llamp la pipa, que m'ha tret de tó! ¡Rés! Aquest camí volia probar de ser modernista. Veus aquí la seba que 'm feya coure 'ls ulls. Pero aixó ab mí no lliga: el modernisme sols serveix per fer plorar y jo he vingut al món per fer riure.

Perdoneu 'l mal rato qu'us feya passar: es per la malahida pipa qu'us empipava. ¡Perdoneu!

**

Noyetas las que 'n sou rosses,
noyetas las morenetas,
las que 'n teniu 'ls ulls blaus,
las que 'n teniu 'ls ulls negres,
puig que totas son bonicas
(si 's fá excepció de las lletxas),
jo us saludo y us desitjo
qu'us conserveu sempre tendres.
Vosaltres sou per mí 'l número hu; per

vosaltres, malgrat lo molt cruels que sou, sempre destino 'l lloch de preferència, al revés de lo qu' acostumo ab las vostres respectabilíssimas mamás que imitant la conducta vostre, las faig ana derrera.

Aquestos fadrinets qu' us *fan ballar* y que vosaltres, retataranetas d' Eva, en cambi me 'ls feu patir tant, aquesta nit podran fer la cancaneta sense por de que las butxacas se 'ls hi huidin, perque ja 'ls hauran buidades un obsequi vostre. ¡Quin ball el qu' us preparan! Ja cal que no hi feu falta. Jo ja 'ls hi he promés qu' hi vindreu y fins els hi he dit á cau d' orella que la que no hi vindrá disfressada, portará careta... al menos de polvos d' olor.

Si 'm feu quedar bé, us en donaré un milió de gracias. Mireu si 'n sereu de graciosas. *¡Arza ya!*

¡Oh, casàts! Mártirs sense gloria, víctimas voluntarias, Cinereus de la societat que 'n carregueu ab la mes pesada de las creus; despres d' enmatllevar els ulls d' un xay degollat per dirigirvos una mirada de compassió, permeteume qu' us inviti á sortir del ensopiment á que us té sotmesos la càrrega del vostre estat. Tinch l' honor de dedicarvos un ball, ben diferent dels que balleu á casa. Si en aquestos trepitxeu un sól d' espinas, el que jo us ofereixo 'l veureu ramejat de hermosas, aromáticas y gentils poncellas, ab uns ulls que parlan y uns llabis que somriuhen y un no sé qué que las fa capassas de ¿qué us diré? fins de fervos venir ganas de tornarvos á casar, que j' es prou dir.

Que 'n es llej el matrimoni
tothom prou qu' ho sab;
mes que 'l matrimoni 'ns tira
es la veritat.

¡Oh, anfibios (vull dir viudos)! ¡oh, benaventurats! ¡els escullits de la Providencia, 'ls desliurats! Arreplegueu un llansol per secar las llágrimas qu' us arranca 'l recort d' ella; amagueu 'l dól sota d' un dominó, y, ab la cara tapada, com si passessiu á millor vida, ó siga, á la vida de solter, veniu á participar de la meva alegría y de las mevas balladoras.

Y es més aviat bé que mal lo qu' us desitjo, perque res de dolent us pot reportar el meu concell:

puig si es qu' ella us estimava,
diuhen que l' amor perdona;
y si n' es el cas contrari,
no 's mereix pas altre cosa.

Y vá l' últim obsequi, que n' es l' últim, per ser el més respectuos.

Sogras en prespectiva, idolatradas ma-

más; vosaltres, fonts admirables de l' humanitat, llantias que illumineu la familia, permeteume qu' us toqui un xich la barbeta, per suplicarvos, rendit á las vostres dignísimas plantas, de las que Déu me 'n lliuri, qu' acompanyeu las fillas als meus salons, ahont podeu sobrar vosaltres, mentres qu' ellas m' hi fan falta. Pero es tanta la veneració ab que us miro, que tinguent en compte la vostra salut malmesa al pés de las fatigas, he decretat qu' en el ball d' aquesta nit se us permeti ferhi un són com á cosa excepcional.

Al só de la música
la mamá dorm;
al só de la música
Deu li dó són.

Y aixís, deixant complert el meu débert ab totas las fases de l' humanitat, torno á posar foch á la pipa, repetintme de tots son humil servidor

L' Hereuhet.

EL MEU DÉBUT

Era un diumenje á la tarde:
passejava 'b dos amigs
per lo saló del cassino
contemplant los *Serafins*,
(alguns de aiguera, pro *vamos*
Deu n' hi dorét.) quant ¡cric! ¡cric!
lo Director de la orquesta
fá senyal, y tot seguit
comensa aquesta una polka,
mes saltadora que un grill.
A pesar de que á las festas
no faltava may allí,
no obstant, al rompre la música
sempre feya corro al mitg
perque la vritat, dech dirho,
no m' atrevia á *embestir*
aquell floreig de noyetas
qu' ab son deliciós somris
y fent cadena ab sos brassos,
de ballar tenen desitg.
Jo 'm dalia y no gosava
per por d' un «*tinch compromís*»;
qual resposta la temia
y hauria sigut per mi
mes preferible á las horas
una punyalada al pit.
Animo: lo cor me deya
No siguis cobart, Lluís.
Quant veig una moreneta
mirantme de *fit á fit*
ab uns ulls com volguent dirme:
¡No veus que 'l *peló!* ¡Que 's trist!
Ja 'n vaig tenir prou. M' hi acosto:
li dich ¿ballas? Que nó 'm diu.

Li donch lo bras... Me l' agafa.
 Fem quatre passas ó cinch.
 M' aturo. 'S posa de *frente*.
 Jo tremolo. Ella sonriu.
 L' apresono ab lo bras dret.
 Ella s' apoya en mon pit,
 y... alla vá; aixecant las camas
 comensem, pobre de mí,
 á ballar la polka aquella
 ab gran desfici y neguit,
 mentres cara 'vall me queyan
 augmentant mon compromís,
 unas gotas de suó grossas,
 tant, com un sigró bullit.
 De moment sentho un que crida:
noy, sembla que pitjas rahims.
Porta llum qu' aquet pert l' esma
 diu un altre de tranquil.
 Ja 'n vaig tenir prou. Al veurer
 qu' era 'l *blanco* dels amichs,
 las camas me tremolavan
 com si cometés un crim.
 ¡Quin ball! ¡Era interminable!
 ¡Deu meu y quin compromís!
 Quan, no se com, m' entrebanco
 ab uns peus, jo no se quins,
 y ¡paf! d' esquenas a terra,
 y ella desobre de mí,
 rebent al elatell un *nyanyo*
 quedant mitg estaburnit.
 M' aixeco: *planto* á la noya:
 m' escabulleixo corrint
 entremitg de mil riallas,
 burlas sarcásticas, crits,
 que tots, donas y criaturas
 feyan coro ab els amichs,
 mentres que tothom cridaba:
 ¡noy qu' hem vist! ¡ay noy qu' hem vist!
 Surto al carrer: me pren l' aire:
 'ribo á casa: 'm fico al llit
 ab trenta y tants graus de febre
 y, no se 'l que succehi,
 sols se que no vaig morir-me
 perque encare avuy soch viu.
 Mes desde aquell fatal dia,
 mil vegadas he malehit
 els ulls d' aquella morena,
 el ball, la polka, 'ls musichs,
 y la meva valentia
 que 'm va portá 'l compromís.
 Pro lo que 'm dol á na l' ánima
 lo que mes me va entristir,
 es, que 'l caurer jo d' esquena,
 confós, cego, avergonyit,
 no 'm va ser posible veurer
 la *lluna* que va surtir.

LLUÍS.

UN SOMNI

Us vaig á contar un somni estrany que tingui
 temps passat, una nit, després d' un ball extraor-
 dinari que s' havia donat en aquêt Cassino, en el
 que per cert hi havia prés part, divertint-mi molt.

Doncs es el cás, que bon punt vaig esser dor-
 mit se 'm reproduí en somnis la escena del ball:
 se m' aparegué el magnific saló brillant de festa,
 esplendidament il·luminat y am molta jovenalla
 alegre y esbojarrada qu' omplia alló de vida y
 moviment am sas rialladas y cabriolas. L' alegria
 s' encomanava á tot-hom, puig hasta 'ls vells y
 guetas de la barandilla 'ls hi queya la baba y s'
 hi divertian d' alló més, veyent ballar als seus
 fills y recordant els hermosos temps de juvenesa
 en que tant hi havian disfrutat an aquell mateix
 saló y hasta an algún d' ells, fort encara malgrat
 els anys que comptava, poch li hauria costat do-
 nar-hi una volta, al compas d' un schotis ó d' una
 americana. La única nota seriosa y desagradable,
 era 'l tradicional grupo del mig, que servia d' es-
 torb als balladors, compost en sa major part d'
 homes madurs que perdian el temps parlant de
 política y de negocis, y de joves-vells que á cap
 edad alardejavan de pessimistes y sols parlavan
 de desenganys y d' aborriments, passejant, en els
 intermedis, el seu fastidi per aquella sala, com
 volguent enterbolir aquella alegria qu' ho inva-
 dia tot.

L' atractiu més gran de la festa, eran, sens
 dupte, las noyas. Estavan arrengrerades á cada
 costat de saló, lluhint sos trajos luxosos, que fe-
 yan ressaltar llur hermosura y esperant am ver-
 dader desig, que 'ls joves, que per allí formigue-
 javan, els hi diguessin amorettes y las fessin dan-
 çar forsa. ¡Alló era bén bé un mercat! ¡S' en po-
 dia ben dir la fira de l' Amor! ¡Y que n' hi havia
 de totas classes! A l' esquerra, comensant per la
 porta principal, s' hi trobavan les de mes seny,
 les que ja 'n contavan alguns y havian vist pas-
 sar pels seus braços, dos ó tres classes de joves;
 no s' hi notava en ellas aquella alegria expansiva
 y esbojarrada de 'ls primers anys; s' havian tor-
 nat positivistes y 'l cassarse els hi corria pressa;
 totas sas forces les dedicavan á la pesca de marit;
 eran les qu' anaven més guarnides per cridar l'
 atenció. Anant seguint mes avall, anava dismi-
 nuint també l' edad, trobant-se al fondo les de la
 primera volada, de caronas frescas y rosadas,
 sempre rialleras y festivas, sostenint col·loquis
 animats am jovenets de la seva edad que se les
 menjaven am la vista y s' disputavan l' honra de
 ballar am ellas, aquestas s' hi entregavan am to-
 ta l' inconsciencia de 'ls seus pocs anys, giravol-
 tant per aquella sala, emportats per una verdade-
 ra borratxera de llúm y d' alegria. Pujant per l'
 altre costat anava seguint la jovenalla y després
 un pet de simpátiques criades que cridavan molt
 l' atenció pels seus colors més sáns y sa major ro-
 bustez, haven-ni alguna de maca de veras.

La festa estava en el seu període àlgid. L' orquesta deixa sentir las notas d' una americana dolcíssima y emportat jo també per aquella borratxera que se m' havia contagiad, inconscientment, sens donarm-en compte, vaig agafar una noya y 'ns varem ficar entre mig d' aquell bellugadiç de parellas, acafaradas am son xerroteig amorós, que 'ls abstreya de tot lo que 'ls voltava. La meua era una morena alteta y ben formada, am uns ulls negríssims de fog y un cabell també negre, pentinat am monyo alt y tupé, que li donava un aspecte arrogant y atreuit, tipo verdairement sensual, s' abandonà als meus braços, sense timideç com contenta d' esser abraçada per un jove.

Encissat jo per aquells ulls que 'm miravan fixo com volguent-me marejar y influit per aquells violins tan pillos y sensuais que feyan gronxar suament á las parellas, 'm vaig sentir inspirat y vaig fer an aquella noya una declaració d' amor am tota forma: no se lo que li devia dir qu' ella 's va commoure y 's vá anar amansint desapareguent aquella altiveç del principi, hasta l' extrem de que girant els ulls en blanc y am tó velat per l' emoció va dirme que m' estimava. Allavoras se va acabar el ball. Era l' ultim de la primera part.

Hasta aqui la cosa no te rés d' extraordinari; ara vé lo estrany del somni.

Pues *senyors*, jo no sé com vá esser, qu' ens vam trobar, al sortir del ball, tots dos de braçot, com si ens estimessim ja de temps, carrer amunt, cap als aforas de la Ciutat. Feya una nit molt quieta; á pesar de trobarnos á la tardor, no passava ni un ale d' aire. Al cel hi havia algun qu' àtre nuvol escampat; en aquell moment no obstant, la lluna plena ho illuminava tot ab sa claror blanca. El paissatge no podia esser més poétic y convidava á estimar. Nosaltres anavam avançant á poc á poc, murmurant paraulas dolças y continuant am el mateix encisament del ball. Ens pararem á descansar al peu d' un camp, cobert de molça, per poguernos enrahonar millor; pró 'ls nostres ulls parlavan més que las nostras bocas y ens passarem un gran rato mirant-nos embadalits sense saber qué dir. En aquell moment, un nuvol grós y negre tapá la lluna enfosquint-ho tot; ella esporuquida se m' agafá al coll; ane mi se m' encengué la sang en les venes al sentir al fog abruçador de les seves galtes, y sense saber lo que 'm feia, la vaig abraçar fort, nostres bocas se confongueren en un bés llarg y.... 'm vaig despertar.

Allavoras vaig enjegar un grós renec, enrabiat per haver-se interromput el somni en aquell moment tant inoportú.

¡Vés, tant bé qu' anava!

MOSCA-MORTA.

VERITATS

Trobá una dona asquerosa,
que pintantse sembli hermosa,
ja pot ser.

Més guapa y que no ho conegui
ó serho molt més no 's cregui,
no pot ser.

Que 's trobi algun tipo estrany
buscantne dona ab afany,
ja pot ser.

Més que no s' arrepenxeixi
un cop casat y 's malehexi,
no pot ser.

Trobar casadas en gran
que mantingan un galan,
ja pot ser.

Més que 'l marit ho coneixi,
y l' enredo descubreixi,
no pot ser.

Buscá una mare ab dalit
per sas fillas un marit,
ja pot ser.

Més cuan sogra siga ja
poderla 'l gendre aguantá,
no pot ser.

Que 'ls dolents tornin honrats,
que jo escriga disbarats,
ja pot ser.

Més fé la societat bona,
ó fiarse d' una dona,
no pot ser.

RUBEN.

A UNA PLANXADORA XATA

Si 't pensas qu' ets hermosa perquè algú t' ha dit maca, es sols per adulate; no 'ls creguis, qu' es engany. La vanitat t' impera; y al dirte una floreta per pura cortesia, ja 't creus angelical. Los joves que 't rodejan per tu passió no senten, perquè ton coquetisme tanca tot sentiment. y el que de lluny te mira, li fas igual efecte que 'l decorat escénich: llunyá, ¡que bonich es! Aixis ets tu. Tas gracias, son falsas com la tela, d' aprop, si acás te miran, tot es desilusió; y aquell que no te escusa y un cop sols ab tu parla, coneix que tens la llengua mes llarga que tothom. No obstant, vuy darte un medi, que poch ha decostarte, per extirpar la causa y ser noya com cal: te 'n vas per la campinya; un casadó t' ovira, apunta; tira; y mata, tos *pardalets* del cap.

1000. AAA.

SORTINT DEL BALL

Ay mare, mareta meva
no sé 'l que tinch, quin parany!
haureu d' anà á buscà 'l metje
y fins potsé 'l conbregar.

Quan ploro voldria riure;
si rich voldria plorar;
me fan somniar las estrellas;
las flors me fan sospirar.

Y pensant ab el Cassino,
ab diumenges y saraus,
ab balladas y sardanas,
el riure y 'l bromejar,
me sento morir d' engunia,
no sé 'l que tinch ni 'l que faig,
las horas ¡que llargas semblan!
¡may acaban de passar!

Correu be, mareta meva,
vingui 'l metje ben aviat
y digueu al noy de 'n Jordi
que no 'l puch pas perdonar;
que tot quant diu son falornias,
cosas de mals averanys,
que sos ulls diuhen mentidas
y al ball maymés no 'm veurá.

Pro digueuli á cau d' orella
—si ningú ho pot escoltar—
qu' ans de morir vingui á veurem;
l' últim sospir ell l' haurá!

Ay mare, mareta meva,
no se 'l que tinch, quin parany!
haureu d' anà á buscà 'l metje
y fins potse 'l conbregar...
—Aixó no es cosa de metjes,
digué la mare ab pesar;
potser á ma pobre filla
el sol li ha entrat dins del cap!

MISTER STANISLÁS.

TABLEAU

Quin aspecte mes brillant oferian els nostres salons en el ball de solters del any passat.

¡Deu meu! qui no ha vist alló no ha vist res. Era un verdader parais. Totas las noyas, dich, 'ls angels, lluian finisimas telas y richs adornos, que 'ls hi feyan sobresurtir mes l' hermosura de sa cara.

Estupefacte las contemplava donant voltas pel saló, costum que á molts serveix per pasar llista, quan tot de cop l' orquesta romp ab la popular sardana, la que per cert vareig ballar ab molt delit. Al acabarla, preocupantme per trobar un angelet que volgués fer parella ab mi, vaig adonar-me de que en un recó de la sala, hi havia un serafi, superior á tots 'ls demás. De repent ma primera intenció fou la d' anar á comprométreli 'l

ball que tocarian luego, pero repensantme vaig dirme: «alto: ¿y si té *socio*? ¡esperem!»

Soná 'l vals, y arribá á la fi sense que cap mascle molestés á la que jo tenia ullada. Vingué l' americana y ¡tampoch! En vista d' aixó, vaig resoldre pel ball següent anar á oferir el bras á la ninfa del recó.

Presumia qu' *ella* hauria notat algo, puig qu' al donar la volta per la sala, y al passar pel devant seu, las nostras miradas s' havian trobat.

Se senti la senyal de comensar el schotisch; y era tanta la meva emoció que 'l meu cor ja ballaba la polka. Tots els joves ja anavan á buscar parella, y la meva m' esperava, y jo... dos ó tres voltas, havia adelautat uns pasos per dirigirmhi y las mateixas vegadas se m' havia posat una parella al devant com si un avis de la providencia, m' digués: ¡aturat noy!

Ab tals obstacles arribá la fi del schotisch y ella y jo... ¡bons, gracias á Déu! Me revesteixo de valor, juro que 'l ball següent aniré á buscar-la; y ja combinava el plan de combat, quan sento que 'l nostre aixerit conserje, recomana á tots 'ls solters, que s' abstinguin de pendre part en aquell ball, puig que 's reservava pels casats.

Pasá el *percanse*, vingué el ball següent, y als poch moments d' haver comensat, corro cap á buscar el desitjat *serafi*, y ja á tres passos d' *ella*, veig que 's aixeca, s' abraça ab un altre y jo 'm deixo anar sobre 'l banch per millor contemplar com se 'm enduyen el meu *sueño dorado*. ¿No 'ls hi sembla que hi representava un paper bastant trist!

Lo ball continuava y la parella, que ja havia donat una volta, al pasar devant meu, rodaren un quants punts, que 'm feren l' efecte d' unas *ganyotas*. Ja tornava á jurarme que 'l ball següent abraçaria aquell cos de palmera, quan se presenta altra vegada el simpátich Cabra fent present á totes las noyas, qu' en l' americana próxima venian obligadas á buscarse ballador. ¡Cristo! ¡quina esperansa! Veyam si serà *ella* la que vingui á buscarme á mi... pero ¡cá! seria molta casualitat y massa sort la meva.

Y, en efecte, no vaig ser jo qui tregué á ballar á *ella*, sino *ella* la que m' hi tregué á mi. ¡Ah, *salao!* ¡cóm m' hi canxondava!

Diuhen que un jendre sent una gran alegría al morirsi la *sogra*. Donchs á mi 'm sembla, que si tinch la sort de poguerhe veurer, no la podré pas comparar ab la que vaig experimentar 'n l' moment que aquell *angel* va oferirme 'l bras.

Encar *ella* no havia acabat l' invitació, que jo m' adelanto, y l' abraço. No sabia pas lo que 'm passava.

—Quina americana més bonica—vaig dirli—y ballada ab vosté... Li puch jurar, sense enganyarla, que 'n ma vida, havia passat uns instants tan felissos com aquests; ¡tenir entre mos brassos una Venus tan divina...!—Ella que 'm mira tota sor-

presa, y fent una rialleta 'm contesta:—¡Vaja, Pepet: no sigas plaga!—Y jo mes sorpres qu' ella:—¿Y are? Vosté 'm confón.—Lq que li feu afegir:—No hi fa res que cambihis la veu.—Llavorás la miro de fixo un bon rato, per veurer si aquella cara la recordava; mes com no la tenia present de rés, vaig dirli:

—Permetim que li repeteixi que 'm confón, porque jo may havia tingut la ditxa de tractarla.

Ella degué compendre que li deya la vritat, porque tota esglayada 'm pregunta:

—¡Ay, ay! ¿Vosté no es en Pepet de casa 'n Cortada?

—¡Cá, señoreta!—vaig dirli—ja 'm figuraba jo que s' equivocaba.—Y 'm respon ella avergonyida:—Dispensim: si l' he vingut á buscar per ballar, es porque 'l he pres per altre.

¡Tableau!

MAGINET.

Febrer del 1900.

Á UNA GATA *Castellana.*

Vinam-aquí tu gateta
y escolta un rato si vols,
que vinch per trauret la pols
y ferte ana' un xich mes dreta.
Ja veus que de condicions
per enamorar algú
no 'n reuneixes cap tú
ni vestint adornos bons.
Y la prova qu' es mes clara
de lo que jo aquí t' esplico
es que no has trovat un *mico*
que 't volgués mirá la cara.
Tu prou vesteixes sombrero
fent el maco pels carrérs,
pero *gata de promés*
no 'n surt per cap *agujero*.
Jo ja se que aixó t' enfada
y hasta ho trovo natural,
lo que trovo *desigual*
y fins no hi veig la *torrada*,
es que 'n revenja d' aixó
ben segur y sense volta
critiquis tú, poca solta,
als catalans de *debó*.
Tu parles el castellá
perque dius que vesteix més,
pro filla no hi entens res
puig no coneixes la A.
T' ocupas en reunions,
dels que sense fer cap mal
lluytan per un ideal
dels més nobles, sans y bons,
quant la teva obligació
seria saber fe 'l llit
y apedassá un descúsit
ab llestesa y perfecció,

rentá 'ls plats, fer la bugada
y altres cosas del teu ram,
y no ocuparte ¡mal llamp!
en lo que no entienes nada.

CLÁ Y CATALÁ.

FENT EL TAFANÉ

Jo no ho volia veure, la vritat,
lo que are esplicaré de la cuestió
pro 'm va veni molt be aquesta ocasió
y vaig sortirné molt aprofitat.
Salvant esplicacions, estieh plantat
al cuarto d' una noya de *mistó*,
que com ella no sab que miri jo
va despullantse ab gran tranquilat.
Comensa d' aixugarse 'l coloret
y 's treu del cim del front un munt de rissos,
y del devant estira un gran paquet
de cotó fluix, que 'n feya altres postissos.
M' espanto desseguit al veure aixó,
pro m' entra un tremolor de mil maneres
veyent que tambe 's treu unas *caderas*
molt ben colocadetas de cartró.

Aixó 'm demostra ab provas ben fundadas
qu' avuy las noyas d' avuy son falsificadas.

PERET TRAPACÉ.

AGENCIA MATRIMONIAL

BALANS DEL ANY.

No necessitem *bombos*. El nostre «sistema dels sa-raus» es la millor garantia pel compliment del pre-septe de l' unió matrimonial.

La millor lógica es la dels números.

Aquí vá 'l balans dels casoris qu' hem fet durant l' any.

Emili Texidor Rosell ab Angela Delclós.—Francesch Guillamet Nespaldas ab Francisca Poch Rigall.—Joaquim Carverol Riera ab María Gratacós Bernadet.—Francesch Cubí Romeu ab Angela Bosch Colls.—Martí Sirvent Nogués ab Dolors Suñer Salacruch.—Joan Poch Vallmajó ab Asunció Junyer Moret.—Pere Dabau Ayter ab Dolors Bigas Lloveras.—Cami-lo Masplá Riera ab Teresa Frare Vila.—Josep Guer-rero Lopez ab Josefa Cantenys Planellas.—German Borrás Rodriguez ab Maria Laporta Pasolas.—Just Soler Sala ab Catarina Gibert Artigá.—Abdon Ventura Genís ab Francisca Hortós Clotas.—Ambrós Calmó Savá ab Catarina Ferrer Oriol.—Sebastiá Cervera Trayter ab Adelaida Bosch Garriga.—Ferrant Fàbrega Puig ab Pilar Portell Calsina.—Francesch Salleras Mas ab Pilar Lliuret Furrasola.—Joan Juncá Artiga ab Magdalena Ballart Tornafoch.—Tomás Vehí Bosch ab Dolors Juanola Martí.—Jaime Quer Xarles ab Ra-mona Riera Carreras.—Francesch Pijoan Pi ab Dolors Oliveras Serra.—Joan Armengol Budó ab Marcé Ri-

poll Masdevall.—Joseph Fina Masdevall ab Concepció Fernandez Calvo.—Emili Carreras Batlle ab Llogaia Geli Vergés.—Joaquín Ubanell Pujet ab Maria Vilar Escofet.—Martí Illa Serra ab Tresa Garriga Vergés.—Joseph Bosch Frigola ab Maria Angela Guillaumet.—Erich Carreras Batlle ab Margarida Guiu Vilar.—Antoni Aymí Perxas ab Joaquina Soler Giró.—Pere Paronella Triaduna ab Carolina Furquet Juliá.—Joan Buscató Cairó ab Dolors Canadell Roig.—Narcís Viarnés Forch ab Carme Cortada Teixidó.—Esteba Barnet Roca ab Magdalena Torres Vilaseca.—Joaquim Gratacós Bernadet ab Clemencia Anglada Lluch.—Joan Torrentó Vilanova ab Loreto Soler Cervera.—Jaume Sanjaume Juanola ab Tresa Vidal Delaygua.—Maximino Pellicera ab Maria Escarrá.—Jaume Sues Carreras ab Josepha Bonaterra Capellá.—Joan Ribas Estudis ab Maria Pagés Torrent.—Emili Bofill de Pinto ab Amalia Purcallas Bonaterra, y Joan Butxacas Montané ab Mariana Serrats Dumanjó.

¿No 'ls hi sembla qu' aixó ja vá? Ab un any cuarenta mascles s' han trencat el coll, per fer ditxosas á cuarenta famellas... Apa, noyas, á sarao!

Nota.—De cuarenta, vintyuit se 'n desdirían y 'ls dotze restants... també.

Secció telegráfica.

Logroño 8 Febrer (Entrada fosch.)

Amich *Mudechs*: He rebut la última remesa de la llana esquilada fa poch dias del xayet X, corresponçal del periódich barceloní «L' Atlántida» que teniu aquí. Ab lo que fou gros el fardo, se coneix que lo seu cap, si no serveix per altre cosa, á lo menos te un bon criadero llanut. Ja sé qu' esquilat es molt *mono*. També sé que festeija y que 's casará pe' l *Mayu*. Digali que no prengui part á na'l ball de Solters perque es cansaría y els cansaments no li proban. Pe'l correu escriuré á na'n *Pipa* perque, si acás el *rifa*, vuy que m' en guardi un parell de bitllets.

VARÓ.

Usarda 2 Febrer.

Aviso als sastres de Figueras qu' han sortit de moda uns pantalons que son capassos de contenir la vianda de dos mesos. Al sastre que 'n fassi uns d' iguals el nombrem *sereno*.

BAXINA.

Plassa Triangular, n.º 12.—Bis.

Fem sapiguer qu' una *nena* que 's molt *escultural* ha obert un taller de modista, y fa 'ls trajés d' una pessa y d' un tall magnífich y d' unas formas que... *ya ya*.

CABRAS.

Pauleta M.—Li enviem una bona remesa de caderas de cartró qu' are diu que son moda. Prengui la bona voluntat.

NASI.

Vilafant, 8,—4 tarde.

Capeja fa molt temps per las costas del *mar* C. un peix molt gros. Ha sortit la companyia d' en Lluís per si 'l pesca. Segons éll li valdría un dineral.

FARLINGU.

D. Joseph Fregoli.

Vila-nova grave, desenganyat. Butxacas fora de perill.

PILÁ.

S. Pere Mascou.

Urgent.—Madrid 10, á las 9 matí.

Am el rapit de la tarde arribará en aquesta l' Isabel (Dama de las Camelias). Rebrá visitas.

ANTONIO.

Perpignan 4 Febrer 1900.—9 nuit.

Mon cher Francisquet: Depuis que je vais parti de ton coté tout me donna melancolie. Mon return s' atansa et ahons nous serons de nous felisienchs mua disanc que je t' am et toi que ne m' has pus oublié. Mua ja se que tu dansas alquelque autre dimoiselle, me je confie vers ta fidalité et no 'm fa rien pus se qu' ets un bon garson. Au revoir.

Pense ab mua.

ANILUAP.

ITARARIIT...!

Alsa jovent xamós del Cassino, comenseu á preparar las espuelas y á pentinar els caballs y á desempolvar las bicicletas per la passada fantástica y humorística, que sortirá á dos quarts de nou de la *nostra casa pairal*, el dissapte vinent.

Savem que molts guerreros esmolan las llansas y que molts joves impressionables hi concorreran ab corassas (no de cartaró, de ferro autentic y brunyit) *conque* «á ells doncelletas...»

De tot hi haurá, de tot y forsa; fins savem que un pelotó de soldats del Transval es posa en camí per assistir á la passada. Els *inglesos* no podrán pendrehi part y quedan eliminats per endayant. Guerra sempre als *inglesos* companys del Cassino.

Queden tots convidats per la passada y esperem de tots els solters sa cooperació.

El que no sá piga de que disfressarse pot sortirse del pas ab un traje de moro pobre.

Curs que seguirá la passada. Carrers de la Muralla, Junquera, Plassa de la Constitució, Pujada al Castell, carrers de Sant Vicents, Sant Pau, Sant Llatzer, Nou, Monturiol... y á Casa.

Crónica.

Jo, L' HEREUHET, titol llegendim que puch ostentar per ser fill de Catalunya, posantme la barretina de gayrell y la ploma en ristre, saludo á la prempsa al crit de ¡Visca la Patria Catalana, y el Cassino Menestra!

Fem present á las nostras adorables poncelletas que l' americana segona de la primera part es la destinada pera que ellas vagin á escullir ballador com es us y costum y mes natural que 'l vi de setse.

També fem present á las casadetas de bon gust que tenim escullida per ellas la tercera americana de la primera part, pera que vagin á buscar solters á fi y efecte de poguer cambiar de vast un cop l' any.

El primer Schotichs de la primera part el dedi-quem exclusivament als casats ab la sana intenció de donarlosi una mica de desahogo, que bé prou que 'l nessesitan.

Com que son molt hermosos y fins els ferian partir, no 'ls hi espliquem els regalos que 's sortejarán, quina rifa tindrà lloch en la Masourka de la segona part.

Una sola cosa 'ls recomanem á totes y es que 's posin ben elegantes y ben ayxeridas perque de conquistas ni haurá la mar, aixó 'ns consta. ¡Hi ha set qu' espanta!

Las condicions pera 'ls regalos son las mateixas que 'n los anys anteriors.

Preguem eucarescudament á las que manejan las estisoras de la barandilla qu' al menos ens deixin en repós per aquesta diada ja que tot l' any *retallan* que si ho fan aixis prometem pagarlosi l' *esmol*.

¡Que Deu vos toqui 'l cor apreciabls *sedaceras!*

El nostre simpátich Cabra s' ha fet veni del Transvaal una ullera de doble potencia y diu que vigilará molt en tots conceptes, per lo tan jojo solterets! y altres que non son, que la cosa s' enmascara.

En lo ball del dissapte passat, la Junta aumentá la orquesta ab tres ó quatre Professors, resultant un conjunt que deixá satisfets hasta á los mes exigents filarmónichs. No obstant, si el conjunt fou *extra*, hauría resultat mes si en la elecció dels balls si hagués posat mes varietat en los autors de las pessas que tocaren, perque es alló, comparant aquestas ab lo menjá, sempre *pollastres* embafan. L' unich responsable d' aixó, es lo Director, al que supliquem un poch mes d' energia y que, com á tal, esculleixi ell la música del programa. Klok Klok ¡pensa que *aun hay arte!*

També supliquem á dit Director qu' encarregui al violí segon (ja m' entens, el que 'l toca), que miri mes la solfa, perqué á més de que deu tocar algunas vegadas el *sol* per el *lá*, se evitará molts malediccions.

Rara coincidencia: durant el passat mes de Janer s' han inscrit en el Registre Civil dinou naixements, dels quals disset varen ser famellas y els dos restants mascles. Si tots los mesos donés igual resultat, quina ganga per los homes, cada un podria ser un Sultant.

Si abunda tant aquet ram de donas, ni haurá com gram,

y tots los que serán homes, noy ¡si 'n menjarán de *pomas!*

¡Ojo, Quirque! Se reben molts queixas de tu quant estás al costat de la teva *dulcineya*; y pensa que pel cárrech que desempenyas dintre la Societat, has de donar llum y no fum. Diuhen que ella y tú semblen dos galls quant se barallan. N' olyidis que va molta gent al Cassino per divertirse á costas dels enamorats y que si aquets son cegos á causa del amor, aquells, mustias ja las ilusions y no recordantse de lo que feyan quant se trobaban en lo teu cas, obren uns ulls com unas taronjas. ¡Ojo, Quirque!

L' HEREUHET, tenint en compte que perilla la tranquillitat de molts noyas y per consegüent de sas respectivas mamás, no pot passar sens fer un crit d' *alerta* sobre un *solteret* molt ben *posadet* que s' entreté á fer la guitsa á las nenas mes bufonas del ball y que ja tenen compromís.

No us s' deixeu enredar noyas, que 'l jove sembla de *sucra* y ja está *embrocat*, segons diuhen.

Animarse noyas. Sabem que alguns parroquians del palco dels sastres (mirall de sota 'ls musichs) tenen ganas de pendrer estat, (no de siti), de matrimoni.

Donchs, ¡Ojo! noyas que dels tals ni ha per tots los gastos y gustos: algun de prim com un *fideu*, altres que sembla 'ls hi *costa* mols, algun que te *torres*, qui pensa ab mols *graneis*, altres que tenen *cubas*, quins, tenen farsa *bestiar* (no cabras) algun qu' *estira* molts *pellis*, y també hi ha alguna *trenyina*.

Apa, noyas, á triar, que tots valen..... un duro fals.

Ara si que 'ls parroquians del café d' aquesta casa, no podrán dir que 'l vidre, tassas y demás, se serveixi brut, moll ó polsós, perqué de un quant temps ensá veyem que á la cuyna, sense la Llucia, hi ha alguna altre ajudanta.

S' ha lograt al fi, que tot sigui net y clá com la llum de l' *alba*.

CORRESPONDENCIA

Ney d' Olot: La trobem una mica massa de color d' userda.—*Un esquitj de paleta:* Els telegramas no poden servi y respecte á las poesias no sigui tan ase, perque aixó de copiar lo dels altres fa tonto, poca solta y no sé quantas cosas més.—*Adiós:* Lo que diu en aquesta planxadora valdrá mes que li digui pel correu interior.—*Valiente:* En lloch de escriure posis á adobar cistells, que 'n treurá mes profit.—*Nas tallat:* Enterris y dispensi.—*Pere Picas:* Vosté es un *cuadrúpedo* refinat, de pornográfich.—*Peret Pals:* No pot servi de sosso.—*Pau Pipa:* Ni ab quinze días entenderia lo que vol dit: ¿Oy, que ni vosté ho sab?

Y are prou y fins al any vinent.

Figueras: Imp. de M. Alegret.